
GORPUTZA TA GOGOA

Gorputza ta gogoa, gauz bi onen bitartez, lurlean ikusten dan izakirik bikaiñena sortzen da... notin edo personea. Nor garan ta zertarajo garan ikusten alegindu gaitezen.

Lurlean diran zer guztien artean izakirik bikaiñena notin edo personea da. Izan be, personearen duitasuna oiñetik eta burura bardin bagea da abere guztien artean. Oiñak, eskuak, arpegiko joskera begi izar birekin batean arrigarria da personearen izatea. Aragia zelan edertu leitekean orrenbestean, ametsezkoa dirudi giza-semearentzat. Baiña gizonaren goitik dagoan amai-gabeko argitsuak izaki bikaiñak sortu zituan andre-gizonetan.

Aurezaz ekian gizonaren barri zer-nolako bizitza egin bear eban lurraren gaiñean. Lan guztietarako bear eban egokitasuna bere gorputzean. Mendietan ibilko zan gizona aldi batzuetan ideak ebagi, zugatzak zerratu ta mendi bizkarrak garbitzen bizibideari erantzun al izateko. Ta lan orreik eskatzen eben gorputzaren egokitasuna oin eta esku ta gorputz guztian patxada egokian.

Gizonaren bizia ez etorren menditik bakarrik. Begiratu daigun erreka-ertz ta lau aldietara. Lurrak itxaroten dagoz, bizi opaka, esku lanari. Ta baserrietako andre-gizonak oin ta esku an dabilnaz lanean lurrari ogia ateraten urrezko garitza ederretan. Gorputza ernai dago ta eskuak igetai zorrotzagaz askar dabilnaz lastoak ebagi ta gariak baten kaleko jende kutunak ogi janaria izan dagian.

Ta onen inguruan beste gauz eder batzuk ba dira euskaldunen artean aitzatzeko gai ederrak direnak. Esku pelota ta ostiko pelota geure geuretar ditugu. Goazen euzko zelaietara ta amaika mutil, eder lez lirain, ikusiko ditugu jendearen poz-

garri aurrera ta atzera oiñez ta buruz ta zearka albora pelotoi zuria iru aga zuriren barruan sartzen. Egokitasuna bear dau gorputzak ta orixe da ikusten dogun gizonaren alderdi eder bat.

Baiña orrez goitik ba-dau persona edo notiñak beste alderdi eder bat, ikusten ez dana ta asmetan dana. Txiki txikitatik ba-doaz neska-mutillak eskolara ta irakaslearen berbea atsegini jaki ta argitasuna asmetan asi dira euren barruan urterik urtera poz geiago damotse ikasteak. Ta ikaste —aurretik ara nora— eldu dan gizonaren jakituri gaisoaren nekeak osatzen ta itxasoak zear urak menperatzera.

Itxasoera eder onen inguruan beste gauza eder batzuk lortu ditu arimaren gogo onak ta askoren artean ederrena urko laguna maiatzea ta onen inguruan geure Egillea. Berezkoa da egin gaituana ezagutu ta Sorle agurgarri ori geure ongilletzat artzea ta izadiaren Sortzaillea danez, gauza guztiak seme-alaba guztien onerako erabiltea.

Egia esan bear da, euskaldun askok ontzat artu ebela aldiaren joan etorrian euren Egillea ta baita maitasunaren argi gozoa zabaldu be, emen, geure lurlean ta an, itxasoz andiko lurraldeetan. Arimaren almenak ederrak dira izan be: oroimena, adimenata naimena. Iru almen zoragarri onen bidez personeak bere jakituria ezagutu ta zertarako eta norako garan ikusten dau.

Pesonearen jakiturizko ta borondatezko izakereak gure bizia gizartean alkartasunezkoa izan bear daua la agertzen deusku. Ortarako dira itxaso eta lurreko ondasun guztiak adimendun ta borondatedun gizaki guztiak gozartu ta bakean bizi daitezen.

GIZAKIA

Gorputz eta arima
gizona deritxona
landara ederra:
argi ta maitasunak
indartu bear dabe
bizitza-izarra.

Zer daukazu gizona
zure barne orretan
maitez kutsuturik:
alkarganako lela
irakitan darabilt
miñez larriturik.

PAU LIN

BIZKAITARRAI BIZKAIERAZ
